

[Christmas Møller.]

denne Betragtning, at vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, sluttede sig dertil. Enhver vil vide, at det konservative Parti og Venstre i Landstinget gik ind for denne Betragtning angaaende konstitutionelle Grunde og satte Bevillingen ind igen paa Finansloven, benyttende sin Magt i Landstinget.

Jeg spørger derfor: Naar den højtærede Forsvarsminister siger, at Forsvarsloven af 1922 koster 50 Mill. Kr. fuldt gennemført, gælder saa den samme konstitutionelle Betragtning ikke i Dag, som gjaldt for Oppositionspartiet Venstre i Rigsdagssamlingen 1924—25? For i det Øjeblik den samme Betragtning gælder, maa man begribeligvis ogsaa føre Forsvarsloven af 1922 ind paa de militære Budgetter i Overensstemmelse med, hvad den højtærede Forsvarsminister her har udtalt.

Jeg har dernæst kun ganske enkelte Bemærkninger at gøre til Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, og jeg vil gerne have Lov til at understrege, at det meste af det, jeg har sagt til de højtærede Ministre, har jo ogsaa været rettet til Venstres ærede Formand. Jeg vil da gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem talte om Samarbejde, og den Maade, hvorpaa jeg talte om Samarbejde, det ved det ærede Medlem saare vel, det er vidt forskelligt. Det ærede Medlem talte om Samarbejde til alle Sider, jeg om Samarbejde mellem Venstre og os, og naar det ærede Medlem endvidere talte om det Tilbud om Samarbejde, der var indledet ved Ministeriet Madsen-Mygdals Dannelse i 1926, den Forhandling, der fandt Sted imellem alle Partier om et Samarbejde, tror jeg nok, jeg har Lov til at sige, at alle ved, at der ikke den Gang kunde blive Tale om et saadant Samarbejde. Det ærede Medlems Parti vilde først og fremmest have Nedskæring, det socialdemokratiske Parti vilde ikke have den, og derfor brød jo ogsaa dette Forsøg paa at lave et Samarbejde til alle Sider meget hurtigt sammen.

Naar det ærede Medlem sagde, at hvis de Konservative vilde bide sig fast i Generalernes og Admiralernes Forslag, saa blev der ikke noget ud af det hele, saa blev der ingen Ordning, maa jeg hertil sige; at jeg

tror, det ærede Medlem skulde være saa forstandig ikke at spaa. Jeg tror i hvert Fald, at det ærede Medlem kan være fuldkommen overbevist om, at han heller ikke skal bide sig fast i Forslaget fra hans Ministers Side.

Forholdet var dog det, at det ærede Medlem i sin Tale sagde, at der var adskillige Omraader, hvor han kunde samarbejde med os. Den Spaadom, som det ærede Medlem kom med med Hensyn til den Stilling, man vilde indtage til forskellige Tanker, som havde været fremme fra vor Side, skal jeg ikke her komme ind paa. Det ærede Medlem og hans Parti vil jo nok faa Lejlighed til gennem Forslags Fremsettelse at tage Stilling til disse.

Jeg vil da slutte med at sige, at naar det ærede Medlem sagde, at der havde været nye Toner, staar det for mig saaledes, at der ikke er noget nyt i den politiske Situation. Den politiske Situation er nøjagtigt den samme, som den var for et Aars Tid siden, da jeg for mit Vedkommende klart og tydeligt angav vor Mening om, hvorledes dansk Politik skulde føres frem.

Stillingen er den, at man fra Venstres Side vel har Lyst til et snævrere Samarbejde med os; man ønsker i Virkeligheden at føre en Blokpolitik. Naar det kneb, naar der var et eller andet vanskeligt, gik saa det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg til det ærede Medlem Hr. P. Munch eller til det ærede Medlem Hr. Stauning? Nej, han gik til os, og det ærede Medlem behøver jo heller ikke at være i Besiddelse af megen Spaadomsevne for at vide, at han nok vil gaa samme Vej i Fremtiden. (*Borgbjerg: Hvorfor hjælper De dem saa?*) Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg stiller et Spørgsmaal, som der ikke er sund politisk Sans i. Vi fører naturligvis, hvad jeg aldrig har lagt Skjul paa, den Politik, vi mener er rigtig, og foretager vore Handlinger efter vore Interesser og efter, hvad vi mener baader Landet bedst — selvfølgelig.

Men jeg siger videre til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, at denne Politik ønsker Venstre i Virkeligheden ogsaa at føre; men de tør ikke være den bekendt — de vil, og de vil ikke, de tør, og de tør ikke føre den naturlige borgerlige Samarbejds-Politik, som vi for vort Vedkommende lige siden Partiets Dannelse er gaaet ind for.